

opusdei.org

Prelaatin kirje (lokakuu 2010)

Prelaatti puhuu kirjeessään
hartaudestamme
suojelusenkeleitä kohtaan,
joiden puolesta vietetään juhlaa
kirkossa lokakuun toisena
päivänä. Tämä on myös päivä,
jolloin Opus Dei perustettiin.

6.11.2010

Rakkaat lapseni, suojelkoon Jeesus
tyttäriäni ja poikiani puolestani!

Sydämemme pakahtuu ilosta, kun
kuvittelemme Isämme onnellisuutta

2. lokakuuta 1928, kun hän polvistuneena yhtäkkiä ymmärsi, kuinka suuri vastuu hänelle annettiin taivaasta. Yhdistäkäämme itsemme tuohon rukoukseen, joka virtasi hänen sielustaan tuona päivänä muistamalla usein, joka päivä, että mekin olimme osa tuota Jumalan pyhälle Josemarialle paljastamaa suunnitelmaa jo silloin.

"Ylistäkää Herraa, te Herran enkelit, laulakaa ylistystä ja kiitosta hänelle ikuisesti." [1] Huominen suojelusenkelten juhlamessu alkaa näillä pyhän Raamatun sanoilla, jotka resonoivat erityisen vahvasti Opus Dein naisten ja miesten sydämissä. Nuo sanat voivat auttaa meitä nostamaan sydämemme kiitollisina Jumalan puoleen tänä Opus Dein perustamisen päivänä, koska kuten Isämme sanoi "ei ollut sattumaa, että Jumala antoi inspiraation Opus Deille juuri sinä päivänä, jona kirkko juhlistaa

enkeleitä. Me olemme heille kiitollisia paljon enemmän kuin te kuvittelette.” [2] Saan paljon iloa muistuttaessani teitä siitä, kuinka usein astuessamme oratorioon – erityisesti La Chacraan Argentiinassa – pyhä Josemaría ehdotti meitä antamaan kiitosta enkeleille siitä, että he ainaisesti pysyvät Herramme vierellä Eukaristiassa.

Pohtikaamme niitä syviä juuria, joiden varaan hartautemme enkeleitä kohtaan perustuu kirkossa. Joku voisi sanoa, että Raamatussa on tuskin yhtäkään sivua – niin vanhassa kuin uudessakaan testamentissa – missä nämä täysin hengelliset olennot, jotka saavat alati nähdä Korkeimman ja toimivat Jumalan suunnitelmien toteuttajina, eivät esiintyisi. [3] Johannes Paavali II sanoi eräässä katekeettisessä puheessaan, että enkelten olemassaolon kieltäminen vaatisi itse pyhän Raamatun ja sen kautta myös

koko pelastushistorian radikaalia muuttamista [4], mikä ilmiselvästi olisi vakava virhe.

Huomisen juhlat tarjoavat meille mahdollisuuden oppia tuntemaan nämä taivaalliset olennot paremmin ja ymmärtämään, että he ovat Jumalan luotuja ja että yksin Jeesus Kristus on enkelten ja koko kosmoksen keskus. Lihaksi tulleen Sanan, Kristuksen ensisijaisuus on yksi katolisen uskomme peruspilareista. "Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten." [5]

"Mikä on enkeli?" paavi Benedictus XVI kysyi ja tarjosi samalla vastausta: "Pyhä Raamattu ja kirkon traditio auttavat meitä erottamaan kaksi eri näkökulmaa. Toisaalta enkeli on

olento, joka seisoo Jumalan edessä ja on Häntä varten koko olemuksellaan. Kaikki kolme arkkienkelten nimeä päättyvät sanaan 'El', joka tarkoittaa 'Jumalaa'. Jumala sisältyy heidän nimiinsä, heidän koko olemukseensa. Heidän todellinen luontonsa on olla olemassa Hänen katseensa alla ja Häntä varten.” [6]

Voimme siis havaita, että enkeleiden tärkein tehtävä on palvoa kaikkein pyhintä Kolminaisuutta laulaen alati kiitosta kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojalles ja Herralle. Niin enkelit kuin ihmisetkin on luotu tuota samaa tarkoitusta varten. Enkelit vain ovat jo saavuttaneet tuon tilan, kun taas me olemme yhä matkalla Jumalan täyteen yhteyteen. Siksi on niin hyödyllistä luottaa heidän apuunsa, jotta he opettaisivat meitä seuraamaan tuota taivaan autuuteen johtavaa polkua. "Minä rukoilen ja muistan enkeleitä joka päivä", Isämme sanoi kerran, "ja

minä luotan lasteni suojelusenkelten esirukousten voimaan niin, että me voimme kaikki oppia olemaan lähellä Jumalaamme. Näin meidän sieluihimme syttyy uskon palo, sieluihin, jotka ovat päättäneet levittää ilosanomaa Jumalasta kaikille luoduille." [7]

Pyhä Josemaría kehotti meitä jokapäiväisen aamurukouksemme yhteydessä pyytämään esirukouksia Jumalan Äidin ja pyhän Joosefin lisäksi myös enkeleiltä. Siksi meidän täytyy kysyä itseltämme, millä hartaudella käännyimme heidän puoleensa. Kuinka vahva on uskomme siihen, että meitä kuullaan? Puhuessaan eukaristian vietosta Isämme sanoi: "Palvon ja ylistän Jumalaa enkelten kanssa. Tämä ei ole vaikeaa, sillä viettäessäni messua tiedän heidän ympäröivän minua palvoessaan Pyhää Kolminaisuutta." [8] Voimme myös ottaa esimerkkiä pyhästä

Josemaríasta, jos emme tiedä miten tervehtiä tai osoittaa kiitostamme tai kunnioitustamme vieraillessamme tabernaakkelissa olevan Jeesuksen luona. "Astuessani oratorioon", hän avautui meille, "pysähdyn sanomaan Herrallemme: Jeesus, minä rakastan sinua. Ylistän Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä... Muistan myös tervehtiä enkeleitä, jotka rakastaen ja palvoen vartioivat tabernaakkelia lausuen alati hyvitysrukouksia ylistäessään Jeesusta Pyhässä Sakramentissa. Kiitän heitä siitä, että he ovat siellä yötä päivää, kun taas minä voin tehdä näin vain sydämessäni: kiitos teille, siunatut enkelit, että aina ylistätte ja saatatte Jeesusta Pyhässä Sakramentissa!" [9] Ehdottaisinkin, että pyrkisitte päivästä päivään olemaan yhteydessä perustajamme 2. lokakuuta 1928 pitämään rukoukseen: älköön sydämemme veltostuko tässä kiitollisuuden ja vastuun dialogissa, jossa Isämme niin anteliaasti antoi itsensä.

Sen tähden, että enkelit ovat Pyhän Kolminaisuuden uskollisia palvojia, he pystyvät täyttämään täydellisesti sen "toisen enkeleitä kuvaavan piirteen: he ovat Jumalan viestintuojia. He tuovat Jumalan ihmiskunnalle, he avaavat taivaan ja näin myös maan. Juuri sen takia, että he ovat lähellä Jumalaa, voivat he myös olla niin lähellä ihmistä." [10] Jeesus paljasti tämän puhuessaan Isä Jumalan rakkaudesta lapsia ja lapsenmielisiä kohtaan: "Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä vähäisistä. Sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä saavat taivaissa joka hetki katsella minun taivaallisen Isäni kasvoja." [11]

Näihin sanoihin ja muihin Hengen innoittamiin teksteihin vedoten kirkko opettaa, että "enkelit ympäröivät huolenpidollaan ja esirukouksillaan ihmiselämää sen alusta alkaen aina kuolemaan asti." [12] Kirkko pitää läheisesti mielessä

myös kirkkoisien kirjoituksista usein löydettävät vakuutukset asiasta:

"Jokaisen uskovan rinnalla kulkee enkeli suojeelijana ja paimenena ohjaamassa häntä elämän poluilla."

[13] Taivaallisten olentojen joukosta Jumala on asettanut suojeelusenkeli jokaisen miehen ja naisen vierelle.

He ovat läheisiä ystäviämme ja liittolaisiamme taistelussa, jonka julistamme, näin kirjoitukset kertovat, paholaisen houkutuksia vastaan. "Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. [14] Isämme

mukailee tätä opetusta selkein sanankääntein: "Turvaudu suojeelusenkeliisi koetuksen hetkellä, niin hän suojelee sinua paholaista vastaan ja antaa sinulle pyhää intoa."

[15]

Toisella vuosisadalla elänyt kristitty kirjoittaja tarjoaa meille joitain

merkkejä, jotka voivat auttaa erottamaan hyvien enkelten ehdotukset pahojen enkelten yrityksistä johtaa meitä harhaan. "Vanhurskauden enkeli on lempeä ja vaatimaton, nöyrä ja levollinen. Kun hän sitten tulee sydämeesi, hän alkaa heti puhua sinulle oikeudenmukaisuudesta, puhtaudesta, siveydestä, pyhyydestä, mortifikaatiosta ja jokaisesta oikeamielisestä työstä ja kunniakkaasta hyveestä. Tiedä, että näiden kaikkien tullessa sydämeesi, vanhurskauden enkeli on kanssasi, sillä ne kaikki ovat hänen tekojaan. Luota tällöin häneen ja hänen tekoihinsa." [16]

Taistelu hyvän ja pahan välillä - perisyynnin surullinen seuraus - on jatkuvasti läsnä maanpäälisessä elämässämme. Siksi haluamme pyytää suojelusenkeleiltämme ikivanhan rukouksen sanoin: Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos

in proelio ut non pereamus in tremendo iudicio. Pyhät suojelusenkelimme: suojelkaa meitä taistelussa, jotta emme menehdy viimeisen tuomion hetkenä.

Pienestä pitäen perustajamme harjoitti syvää hartautta enkeleitä ja erityisesti hänen omaa enkeliään kohtaan. Myöhemmin Opus Dein perustamisesta lähtien hänen elämänsä oli täynnä lujaa ja luottavaa hurskautta näitä Jumalan alituisia palvojia ja meidän taivaaseen johtavan tiemme matkakumppaneita kohtaan. Myös hänen kirjoituksensa pursuavat viittauksia enkelten toimintaan ihmiskunnan hyväksi. Niin kuin kirjoituksissa sanotaan, "eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden." [17] Hänen uskonsa enkelten apuun oli niin suuri, että hän opetti meitä pitämään heitä tärkeinä liittolaisina

apostolisessa työssämme. "Voita puolellesi sen henkilön suojelusenkeli, jonka haluat saada apostolaattiisi. Hän on aina hyvä 'salaliittolainen'" [18], pyhä Josemaría kirjoitti Tie-kirjassaan. Miettiessämme sitä ympäristöä, johon ammatilliset, sosiaaliset tms. syyt johdattavat meitä, voimme usein kuvitella olevamme kauempana Jumalasta. Pyhä Josemaría kuitenkin vakuuttaa meille: "Tässäkö ympäristössä on paljon mahdollisuuksia joutua eksyksiin? Totta, mutta kenties täällä on myös suojelusenkeleitä?" [19]

Enkelten Kuningattaren kirkon kellojen kumina, joka ei koskaan vaiennut Isämme sydämessä, pitäisi kaikua myös omissamme muistutukseksi siitä, että koko elämämme tulee olla yhtä ylistystä Jumalalle taivaallisen Äitimme, enkeleiden ja koko voittoisan kirkon yhteydessä.

Isämme solmi ystävyyttä myös arkkienkelin kanssa, joka joidenkin kirkkoisien mukaan avustaa jokaista pappia heidän tehtävässään. "On hyvin uskottavaa, että papeilla on enkeli, joka on erityisesti sitoutunut auttamaan heitä tehtävässään. Monia vuosia sitten luin, että jokaisella papilla on pappisvihkimyksen kautta heitä auttamassa oma arkkienkeli, mikä kosketti minua syvästi. Tein itselleni lyhyeksi kaipuurukoukseksi eräänlaisen Hallelujan, jonka lausun arkkienkelilleni aamuisin ja iltaisin. Aika ajoin olen ajatellut, ettei minulla oikeastaan ole tarpeeksi suurta syytä uskoa tähän, varsinkaan kun, tästä on kirjoittanut vain yksi kirkkoisä, jonka nimeä en edes muista. Mutta sitten muistelen Isän Jumalani hyvyyttä, ja tulen vakuuttuneeksi, että rukoilemalla arkkienkeltäni, vaikkei minulla sitä olisikaan, Herramme lähettäisi yhden minulle, vaikka vain

antaakseen perustan kaikelle rukoukselleni ja hartaudelleni." [20]

Pysähtykäämme nyt miettimään näitä ja muita opetuksia koskien pyhiä enkeleitä pyrkien laittamaan ne käytäntöön kukin omalla tavallamme. Pyytäkäämme heidän apuaan varmalla luottamuksella. Ylitsepääsemättömiltä vaikuttavat sisäiset vaikeudet tai oikeiden muurien kaltaiset ulkoiset ongelmat ovat voitettavissa näiden voimakkaiden ystäviemme avulla, joiden huoltoon Jumala on meidät uskonut. Meidän täytyy kirkon rikkaasta hengellisestä lähteestä ammentaen solmia todellinen ystävyys oman ja apostolaatissa tavoittelemiemme ihmisten suojelusenkeleiden kanssa. Tämä siksi, että "suojelusenkelit ovat taivaan prinssejä, jotka Jumala on asettanut vierellemme varjelemaan ja auttamaan meitä, rohkaisemaan meitä kamppailuissamme,

keventämään kärsimyksiämme ja opastamaan ja tukemaan meitä, jos olemme kaatumassa." [21]

Pyhä Josemaría tarjoaa kirjassaan Kyntö lisää lohdutusta ja tukea meille tällä ajatuksellaan:

"Suojelusenkeli kulkee aina mukanaamme päätodistajana meistä. Hän muistaa oman henkilökohtaisen tuomiosi aikana kaikki ne lempeät teot Herraamme kohtaan, joita olet tehnyt elämäsi aikana. Lisäksi, vaikka tuntisit itse olevasi hukassa vihollisen kauheiden syytösten edessä, enkelisi tuo esiin ne sydämesi liikahdukset, nuo todistukset rakkaudestasi Isä Jumalaa, Poika Jumalaa ja Pyhä Henki Jumalaa kohtaan, jotka olet saattanut itse jo unohtaa. Tämän vuoksi sinun ei pidä ikinä unohtaa suojelusenkeliäsi, ja näin tämä taivaan prinssi ei hylkää sinua nyt eikä ratkaisevalla hetkellä." [22]

Hengellisissä taisteluissamme ja apostolaatissamme voimme aina luottaa enkelten kuningattaren huolenpitoon ja turvaan. Tämän kuun aikana me vietämme yhtä hänen juhlistaan ruusukon kautta. Tämä mariaaninen rukous on "voimakas ase" [23] kaikissa taisteluissamme Jumalan kunnian ja sielujen pelastumisen puolesta. Toivon, että me kaikki osoittaisimme erityistä kiintymystä ja hartautta tätä rukousta kohtaan tulevina viikkoina luottaen siihen, että taivaallinen äitimme pyytää meille runsaasti armolahjoja Pojaltaan tänä Marian vuotena.

Lopuksi muistuttaisin teitä siitä, että tulevana 6. päivänä vietetään Isämme kanonisaation vuosipäivää. Pyytäkäämme siis Herraltamme pyhän Josemarían esirukousten kautta, että se yliluonnollinen, pyhyyteen kannustava ilo, jota tunsimme tuona päivänä, palaisi

alati vahvana hänen tyttärissään ja pojissaan Opus Deissä ja kaikissa niissä, jotka ovat lähellä Opus Deitä. Tunnustan, että pyydän joka päivä pyhää Josemaríaa auttamaan jokaista meistä elämään noiden sanojen mukaisesti "jokapäiväisen elämän pyhimys", joita Jumalan palvelija Johannes Paavali II käytti Isästämme [24]. Voimme ajatella tätä myös toisin: pyhä Josemaría on se pyhimys, joka auttaa meitä kaikissa jokapäiväisen elämämme tilanteissa. Hyödyntäkäämme tätä Isämme "tehtävää" yhä enemmän, Isämme, joka rakastaa meitä todella paljon ja haluaa meistä tulevan pyhiä.

Joka kuussa on totisesti monia kirkon juhlia ja Opus Dein historian muistopäiviä: mietiskelkää niitä huolellisesti, jotta jokapäiväinen serviam johtaisi meitä yhä suurempaan itsemme antamiseen.

Kaikella rakkaudellani siunaan teitä,

Teidän Isänne

+ Javier

Roomassa 1. lokakuuta 2010

Viitteet:

1. Dan. 3:23:37

2. Pyhä Josemaría, muistiinpanoja
juttelutuokiosta, 24. joulukuuta 1963

3. vrt. Katolisen kirkon katekismus,
nro:t 331-333

4. vrt. Johannes Paavali II, puhe
yleisvastaanotolla, 9. heinäkuuta
1986

5. Kol. 1:16

6. Benedictus XVI, saarna, 29.
syyskuuta 2007

7. Pyhä Josemaría, muistiinpanoja
juttelutuokiosta, lokakuu 1972

8. Pyhä Josemaría, Kristuksen kulkiessa ohitse, nro. 89
9. Pyhä Josemaría, muistiinpanoja juttelutuokiosta, 6. tammikuuta 1972
10. Benedictus XVI, saarna, 29. syyskuuta 2007
11. Matt. 18:10
12. Katolisen kirkon katekismus, nro. 336
13. Pyhä Basileios Suuri, Contra Eunomius 3:1 (PG 29, 656B)
14. Ef. 6:12
15. Pyhä Josemaría, Tie, nro. 567
16. Hermas, Paimen, Kuudes käsky, nro. 2
17. Hepr. 1:14
18. Pyhä Josemaría, Tie, nro. 563
19. Pyhä Josemaría, Tie, nro. 566

20. Pyhä Josemaría, muistiinpanoja mietiskelystä, 26. marraskuuta 1967
21. Pyhä Josemaría, muistiinpanoja juttelutuokiosta, 16. kesäkuuta 1974
22. Pyhä Josemaría, Kyntö, nro. 693
23. Pyhä Josemaría, Pyhä Ruusukko, prologi
24. vrt. Johannes Paavali II, Litteras Decretales Isämme kanonisaatiota varten, 6. lokakuuta 2002

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/prelaatin-kirje-
lokakuu-2010/](https://opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-kirje-lokakuu-2010/) (27.3.2025)